

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/24-00255
Otsuse kuupäev 13.03.2024
Komisjoni koosseis Maria Alajõe

Tarbija
Kaupleja OÜ Moonavor sisustus (11743419)

Tarbija nõue Lepingust taganemine, makstud raha tagastamine

Resolutsioon:

Rahuldada Tarbija avaldus. Kauplejal hüvitada Tarbijale tellitud toodete maksumus ja Tarbijal tagastada tooted.

Asjaolud:

17.11.2023. a tellis Tarbija e-poes erinevaid sisustustooteid (seinapaneelid, ääreprofiilid, laeliistud) ja nende kinnitusvahendeid väärtuses 1418,90 eurot.

18.11.2023. a tasus Tarbija nende eest ettemaksuarve alusel ettemaksu summas 709,45 eurot ja 05.12.2023. ülejäänud summa 709,45 eurot.

08.12.2023. sai Tarbija kauba kätte ja esitas kauplejale taganemisavalduse 11.12.2023. a.

Tarbija ei nõustu kaupleja väidetega, et tegemist on eritellimisel tellitud kaubaga ja et müügilepingu sõlmimine sai alguse juba kaupleja ruumides. Tarbija leiab, et külastas müügisalongi vaid toodete valikuga tutvumise eesmärgil. Ta ei ole langetanud ostuotsust kohapeal ega leppinud kohapeal kokku lepingu sõlmimises. Tarbija ei ole kauplejalt saanud ühtegi hinnapakumist ega müügilepingut tutvumiseks, enne sidevahendi abil tellimuse edastamist. Müügisalongi sisenemist ei saa pidada müügiprotsessi alguseks. Tarbija leiab, et tegemist on sidevahenid abil sõlmitud lepinguga, millest on tarbijal õigus taganeda 14 päeva jooksul. Kaupleja kodulehel ostutingimuste all toodud 14. päevane taganemisõigus on puudulik.

Kaupleja seisukoht:

Poolte vahel on vaidlus selle üle, kas tegemist on sidevahendi abil sõlmitud lepinguga ning sellest lähtuvate tarbija õiguste üle st kas tarbijal on õigus lepingust taganeda. Kaupleja leiab, et lepingu määratlemiseks sidevahendi abil sõlmitud lepinguna, peavad kumulatiivselt olema täidetud järgmised võlaõigusseaduse § 52 lg-s 1 sätestatud eeldused: 1) leping sõlmitakse selliste lepingute sõlmimiseks kasutatavas turustus- või teenindussüsteemis; 2) ettevõtja ja tarbija ei viibi lepingu sõlmimisel ühel ajal koos samas kohas ja 3) lepingupoolte tahteavaldused lepingu sõlmimiseks,

sealhulgas tarbija tahteavaldus võtta endale lepingulised kohustused (tellimus), edastatakse eranditult üksnes sidevahendi abil. Tarbija õiguste direktiivi 2019/771/EL põhjenduspunkti 20 kohaselt ei tuleks sidevahendi abil sõlmitud lepinguks lugeda lepingut, milles lepatakse kokku kaupleja äriruumides ning mis sõlmitakse lõplikult sidevahendit kasutades.

Kliendi poolt ostetud tooteid koodidega WP001T, WP001LT, WP001RT polnud valikus ei kaupleja e-poes ega ka isegi kohapeal esinduses, mida tarbija on enne 17.11.2023 e-kirja teel esitatud tellimust külastanud. Nimetatud toodete eritellimuse võimalusest on tarbija teada saanud kaupleja klienditeenindajatelt ja küsimus oli ainult koguses, mida tarbija ongi täpsustanud 17.11.2023 e-kirjas. Nimetatud kauba tellimine koodide täpsusega 17.11.2023 e-kirjas kinnitab kaupleja põhiväidet, ei teabe kauba kohta sai tarbija juba kaupleja esinduses ehk teisisõnu, et poolte lepinguline suhe sai alguse juba kahapeal esinduses.

Lisaks nagu nähtub ka tarbija 17.11.2023 e-kirjast, toote MDB167 kohta kinnitab tarbija, et ta on toodet kohapeal vaadanud. Ka see kinnitab vähemalt kaudselt ja koostoimes teiste asjaoludega, et tegelikult lepidi tellimus kokku kohapeal esinduses.

Kaupleja leiab, et vaidlusaluse lepingu näol ei ole tegemist sidevahendi abil sõlmitud lepinguga VÕS § 52 lg-s 1 mõttes ja sellest tagamine on võimalik üksnes poolte kokkuleppel.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon tutvus asjas esitatud materjalidega ja tuvastas, et poolte vahel on sõlmitud leping, mis vastab tarbijalemüügi tunnustele võlaõigusseaduse (edaspidi VÕS) § 208 lg 4 tähenduses.

Poolte vahel on vaidlus küsimuses, kas leping vastab ka VÕS §-is 52 kirjeldatud lepingule ehk sidevahendi abil sõlmitud lepingule. Komisjon leiab, et kaupleja on õigesti välja toonud tingimused, mis peavad olema täidetud, et lepingut pidada sidevahendi abil sõlmituks. Samas ei ole kaupleja tõendanud, et neid asjaolusid ei esine. Kaupleja on märkinud, et mitmete toodetega (toodete koodidega WP001T, WP001LT ja WP001RT) ei olnud võimalik ka esinduses kohapeal tutvuda. Komisjon nõustub tarbijaga, et müügiesinduse külastamine ja toodetega tutvumine ei ole samaväärne tahteavaldusega lepingu sõlmimiseks. Kaupleja ei ole tõendanud, et tarbija oleks müügiesinduses teinud avalduse võtta endale lepingulised kohustused. Tarbija võib tutvuda enne ostuotsuse langetamist mitmete kauplejate alternatiivsete pakkumistega. Seega leidis komisjon, et käesolevale lepingule tuleb kohaldada võlaõigusseaduses sidevahendi abil sõlmitud lepingu kohta sätestatud.

Teiseks on poolte vahel vaidlus, kas tooteid koodidega WP001T, WP001LT ja WP001RT tuleb käsitleda eritellimusena, mis välistaks nende osas lepingust taganemise võimaluse. Kaupleja ei ole välja toonud ühtegi VÕS § 52 lg-s 4 nimetatud asjaolu, mis välistaks § 56 lg 1 nimetatud taganemisõiguse kohaldamise. Kaupleja ei ole tõendanud, et tooted oleks näiteks valmistatud või kohandatud tarbija isiklike vajadusi arvestades vaid märgib ainult, et need on eraldi tellitud. Seega leidis komisjon, et kauplejal puudub alus lepingust taganemisest keeldumiseks.

Komisjon leidis, et tarbija avaldus tuleb rahuldada. Tarbijal tagastada tellitud tooted ja kauplejal toodete eest tasutud 1418,90 eurot.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Maria Alajõe

/allkirjastatud digitaalselt/